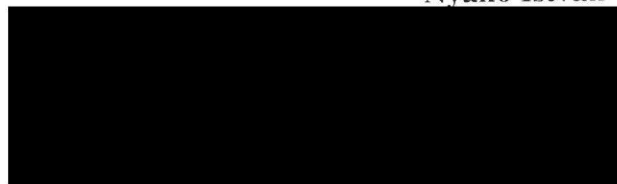

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 5 3 2 - 4 / 2019	
Érkezett: 2019 DEC 0 4.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	szl

Tisztelt Alkotmánybíróság!

*Alkotmányjogi panasza
(módosításokkal egységes szerkezetben)*

Nyakó István

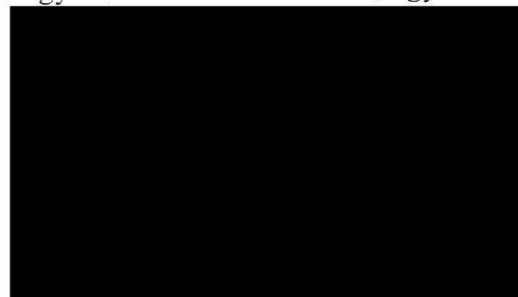

indítványozónak

képviseli:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda

Ügyintéző: dr. Fodor Tímea, ügyvéd

**a Fővárosi Törvényszék mint
másodfokú bíróság
22.Bpkf.8321/2019/5. számú
végzésével szemben.**

Ügyszám: IV/1532-3/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Nyakó István (lakcím: [REDACTED] született: [REDACTED]
[REDACTED] édesanyja neve: [REDACTED] indítványozó a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi
Iroda ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] eljáró ügyvéd: dr. Fodor Tímea) csatolt meghatalmazással igazolt
jogi képviselőm útján a **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság**
22.Bpkf.8321/2019/5. számú végzésével szemben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d)
pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.)
27. §-a alapján, valamint az Alkotmánybíróság **IV/1532-3/2019.** ügyszámú eljárásában
született felhívására az alábbi (módosításokkal egységes szerkezetű)

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani szíveskedjen, és kérem semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

I.

1.

Megsemmisíteni kért bírói döntés: a **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzése** (továbbiakban: Végzés).

Kézbesítése jogi képviselőmnek **2019. július 9.** napon postai úton történt. Vonatkozásomban a kézbesítési vélelem **2019. július 24.** napon állt be.

Az **érintettség körében** arra hivatkozom, hogy alkotmányjogi panaszom olyan határozat ellen irányul, ami jogerősen olyan büntetőeljárást szüntetett meg, amelyben én vagyok a pótmagánvádló.

Előadom, hogy rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, a további jogorvoslatot a Be. 815. § (1) bekezdése kizárja, ugyanis: „A pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.” Az ügyben rendkívüli jogorvoslat iránti eljárás sincs folyamatban. Adataim közül nevem nyilvánosságra kerüléséhez hozzájárulok.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a IV/1532-3/2019. ügyszámú eljárásban a benyújtott alkotmányjogi panasz kiegészítésére hívott fel, amelynek ezen módosítással egységes szerkezetben tett alkotmányjogi panasszal teszek eleget. A kiegészített indokolást a IV/1. pont tartalmazza (a panasz egyéb módosításokat is tartalmaz).

2.

2.1. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó részjogosítvány, a bírósághoz fordulás jogával. Mivel a bíróság a vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntette, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tette

számomra. Ilyen módon pedig a bírósághoz fordulás joga, mint részjogosítvány korlátozása következtében a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra. Nem lehet olyan szűken értelmezni a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozottakat, hogy amennyiben nincs formális határozat, akkor nincsen elutasítva a feljelentés, így nem jogosult a pótmagánvádló bírósághoz fordulni.

2.2. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú eljárást megszüntető végzése miatt a bíróság érdemi eljárásának hiánya sérti a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét.

2.3. Sérti továbbá a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú eljárást megszüntető végzésének érdemi indoka valótlan ténybeli alapon nyugszik, míg a valós ténybeli alap – az eljárt bíróság által is ismerten - jogerős bírósági határozatban került megállapításra.

3.

Alkotmányjogi panaszommal támadott bírósági döntés azért veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, mivel bár a bíróság felismerte, hogy az ügyészség feljelentés vonatkozásában tanúsított passzív magatartása akadályozni látszik a pótmagánvádlói fellépésem, mégis lehetetlenné tette számomra a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlását, továbbá annak ellenére, hogy az ügyészség bár formailag nem, de tartalmilag elutasította a feljelentésem, mégsem engedte a bíróság hatékonyan érvényesülni a pótmagánvád intézményét, így eljárása súlyosan sérti a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét.

Továbbá az érdemi eljárás során megválaszolandó, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a jogalkotó által megteremtett bírósághoz fordulás lehetősége a pótmagánvadás eljárásban olyan jogosultságot keletkeztet-e a pótmagánvádló oldalán, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogának a védelmi körébe esik abban az esetben is, ha törvényi kötelessége ellenére nem hoz a feljelentés elutasításáról formális határozatot az eljárt hatóság.

Továbbá az is felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, és így az érdemi eljárás során megválaszolandó, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy sérti-e a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos követelmény érvényesülését, hogy a bíróság határozata legfőbb indokát egy általa ismert, hivatkozott jogerős bírósági határozatban rögzített ténnyel teljesen ellentétes, valótlan ténybeli alappal helyezte, így indokolása nem bír valós ténybeli alappal.

Az Alkotmánybíróság eljárását továbbá az is indokolja, hogy a bírósághoz fordulás jogát az Alkotmánybíróság eddig jellemzően polgári eljárásokkal összefüggésben vizsgálta [3384/2018. (XII. 14.) AB határozat [35]], azonban tárgybeli ügy is azt támasztja alá, hogy szükséges a büntetőeljárásokkal összefüggésben való vizsgálata is.

Fentiek alapján kérem az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszom befogadását.

10

A BRFK Korruptciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya - mások mellett Nyakó István pótmagánvádló feljelentése nyomán - 2016. április 7. napján rendelt el nyomozást a Btk. 350. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény miatt.

A nyomozó hatóság a 2016. augusztus 10. napján kelt 01000/574-143/2016. bü. számú határozatával az ismeretlen tettes ellen indult nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megszüntette.

A pótmagánvádló a nyomozást megszüntető határozat ellen jogi képviselője útján panasszal élt, amelynek nyomán a Fővárosi Főügyészség 2016. szeptember 19. napján kelt KÜO.2315/2016/49. számú határozatával a panaszt a Be. 195. § (3) bekezdésének III. fordulata alapján - mint nem jogosulttól származót - elutasította.

Ezt követően a pótmagánvádló a 2016. november 15-én jogi képviselője útján postára adott beadványában vádindítványt nyújtott b a Fővárosi Törvényszéken [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], valamint a számára ismeretlen személyazonosságú további „vádlottak” ellen. Vádindítványában kifejtette, hogy a Be. 230. § (2) bekezdése és a 217. § (1) bekezdésének h) pontjában szabott előírásoknak amiatt nem volt képes maradéktalanul eleget tenni, mert a nyomozó hatóság, valamint az ügyész nem ismerte el sértetti jogállását, ezért nem biztosított lehetőséget az iratokba történő betekintésre.

A vádindítvány benyújtását - és a törvényszéken elvégzett irattanulmányozást - követően a pótmagánvádló a bíróságra 2017. február 8. napján érkezett „*vádindítvány pontosítása*” megnevezésű beadványában [REDACTED] n túl vádlottként nevezte meg [REDACTED]
[REDACTED] valamint pontosította - **lényegi részeiben kiegészítette** - a vádindítvány tárgyává tett tényállást.

A „*vádindítvány pontosítása*” megnevezésű irat benyújtása után, 2017. február 14. napján a pótmagánvádló jogi képviselője újabb beadványt terjesztett elő, amelyben indítványozta, hogy a törvényszék a leírt tényállás alapján vizsgálja a vádtól eltérő minősítés lehetőségét, és amennyiben arra az álláspontra helyezkedne, hogy a Btk. 350. § (1) bekezdés e) pontjának I. fordulatába ütköző népszavazás rendje elleni büntett tekintetében a pótmagánvádlóként történő fellépés kizárt, állapítsa meg, hogy a vádindítvány tárgyává tett magatartás a vádtól eltérően a Btk. 195. §-ába ütköző kényszerítés büntetteként minősülhet.

A Fővárosi Törvényszék az 5.B.1701/2016/12. számú végzésével – amit a Fővárosi Ítéltábla a pótmagánvádló fellebbezése folytán az 1.Beüf.10.463/2017/2. számú határozatával helybenhagyott – a feljelentést elutasította az rBe. 231. § (2) bekezdésének c) és d) pontjában írt okból, „elsődlegesen azért, mert Nyakó István nem jogosult pótmagánvádlóként fellépni, másodlagosan pedig, mert a bíróság eljárásának alapja, a törvényes vád hiányzik”.

II/2.

Nyakó István pótmagánvádló, jogi képviselője útján 2017. szeptember 25. napján vádindítvány megnevezésű beadványt terjesztett elő. A beadványhoz csatolt átiratban előadta, hogy a pótmagánvádlókénti fellépését arra alapozza, hogy az ügyészség a 2017. július 12. napján kelt KSB.1415/2016/41. számú ügyészi intézkedésében elutasította a panaszát, amely a 2017. május 3-án kelt feljelentését elutasító KSB.1415/2016/40-I. számú ügyészi intézkedés ellen nyújtott be. Hivatkozott továbbá - a közte és a Legfőbb Ügyészség között fennálló jogértelmezési vitára tekintettel -, hogy a vádindítványt a Legfőbb Ügyészségen törvényi határidőn belül terjesztette elő, de előterjesztette a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt is. Pótmagánvádló álláspontja szerint az ügyben új feljelentést terjesztett elő.

Az ügyészségre érkezett iratok a Fővárosi Törvényszék 13.B.1555/2017. számon indult ügyben kerültek benyújtásra, amely büntetőügyet Fővárosi Törvényszék a 13.B.1555/2017/2. számú 2018. május 30. napján jogerős végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróságra áttette. Azon eljárásban benyújtott beadvány megegyezik a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz benyújtott vádindítvánnyal.

Nyakó István 2017. május 3. napján kelt és BRFK V. kerületi Rendőrkapitánysághoz 2017. május 9. napján érkezett kényszerítés büntette miatt tett feljelentés megnevezésű beadványát a Legfőbb Ügyészség a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés elleni Főosztályán 01000/574/2016.bü. szám alatt a népszavazás rendje elleni büntett miatt folyamatban volt nyomozás megszüntetéséről szóló határozat elleni panasznak tekintette és erről a KSB.1415/2016/40-1. számú átiratban tájékoztatta a pótmagánvádlót. Kitért arra is, hogy a beadvány nem tartalmaz olyan új körülményt, adatot, amely ne állt volna korábban az eljáró hatóságok rendelkezésére, ami nem került volna korábban értékelésre, a beadvány csupán a már megszüntetett nyomozás tárgyát képező cselekménysor miatt más bűncselekményi megnevezése melletti ismételt feljelentés, ami sem a megszüntetett nyomozás folytatását, sem újabb nyomozás elrendelését nem indokolja.

Erre tekintettel a már megszüntetett nyomozás folytatására vagy újabb nyomozás elrendelésére nem került sor.

Nyakó István 2017. június 30-án kelt beadványában az ügyészi intézkedéssel szemben panasszal élt, amelyben azt kérte, hogy a 2017. május 3. napján kelt beadványát egy új, a korábbi, a választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni büntett miatt indult büntetőeljárástól független feljelentésként kezeljék, és azzal érdemben foglalkozzanak.

Az ügyészség a 2017. július 12. napján kelt KSB.1415/2016/41. számú ügyészi intézkedésében lényegében a KSB.1415/2016/40-1. számú ügyészi intézkedés szerint tájékoztatta ismételten a pótmagánvádlót.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2019. március 5. napján kelt 8.B.13.025/2017/11. számú végzésével arra hivatkozással utasította el a vádindítványt, hogy kényszerítés büntette miatt nem indult büntetőeljárás a vádlottakkal szemben, az ügyészség vagy a nyomozóhatóság nem utasította el a feljelentést, nem szüntette meg az eljárást, az

ügyészség nem ejtette a vádat, így a Be. 492. § (2) bekezdés e) pontja értelmében a vádat nem az arra jogosult terjesztette elő.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.13.025/2017/11. számú végzését a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzésével helybenhagyta.

II/3.

1. Tényként rögzíthető, hogy a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség a feljelentésem vonatkozásában nem tett eleget a Be. 379. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Be. 379. § (1) Az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a feljelentés megérkezésétől számított három munkanapon belül megvizsgálja, hogy az ügyben a nyomozást el kell-e rendelni, vagy a feljelentés kiegészítésének, a feljelentés elutasításának, illetve az ügy áttételének van-e helye.

2. Tény továbbá, hogy a másodfokon eljáró bíróság osztotta az elsőfokon eljáró bíróság azon álláspontját, hogy a pótmagánvádló fellépése nem korlátlan, arra többek között akkor van lehetőség, ha a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, az eljárást megszüntette.

Be. 787. § (1) E törvény rendelkezéseit a pótmagánvádas eljárásban az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A sértett az e törvényben meghatározottak szerint pótmagánvádlóként léphet fel, ha a) az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította,

3. Tény, hogy a másodfokon eljáró bíróság a végzése (4. oldal alulról 3. bekezdés) azt rögzíti:

„Ugyanakkor nem alaptalan a sértett azon hivatkozása, hogy az ügyészségnek a 2017. május 3-án tett feljelentésével kapcsolatban tanúsított passzív magatartása akadályozni látszik a pótmagánvádlókénti fellépését.”

4. Tény, hogy a másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú végzés rendelkezését helybenhagyó végzésével teret engedett a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozottak olyan szűken való értelmezésének, hogy a hatóság azon passzív magatartása, hogy nem hoz a Be. 379. § (1) bekezdés szerinti határozatot, megakadályozza a pótmagánvádló bíróság előtti fellépését.

II/4.

1. Tény, hogy a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya - mások mellett az én feljelentésem nyomán - 2016. április 7. napján nyomozást rendelt el a Btk. 350. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény miatt. A nyomozó hatóság a 2016. augusztus 10. napján kelt 01000/574-143/2016. bü. számú határozatával az ismeretlen tettes ellen indult nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megszüntette.

2. Tény, hogy az első pótmagánvádlói indítványomat a Fővárosi Törvényszék fellebbezésem folytán az ítéltábla helybenhagyó végzésével jogerőssé vált 5.B.1701/2016/12. számú végzésével az rBe. 231. § (2) bekezdésének c) és d) pontjában irt okból utasította el, „elsődlegesen azért, mert Nyakó István nem jogosult pótmagánvádlóként fellépni, másodlagosan pedig, mert a bíróság eljárásának alapja, a törvényes vád hiányzik”.

rBe. 231. § (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

(2) A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha

c) a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be,

d) a vád nem törvényes [2. § (2) bek.], vagy a vádindítvány nem tartalmazza a 230. § (2) bekezdésében foglaltakat.

3. Tény, hogy a Fővárosi Törvényszék az 5.B.1701/2016. számú eljárásban a vád törvényességét a 2016. december 6-án érkezett vádindítvány alapján bírálta el, tehát tény, hogy a „vádindítvány pontosítása” című irat tartalmát - amelyre hivatkozik ezen alkotmányjogi panasszal támadott végzésében a Fővárosi Törvényszék (4. oldal utolsó előtti bekezdés) - a Fővárosi Törvényszék a korábbi eljárásában nem vette figyelembe, tehát az is tény, hogy bár kiegészítettem a tényállást, miután megismertem az iratokat, ezen kiegészített tényállást nem vette figyelembe korábbi eljárásában a Fővárosi Törvényszék.

4. Tény továbbá, hogy a Fővárosi Törvényszék alkotmányjogi panasszal támadott végzésében arra hivatkozott, hogy „nem hagyható figyelmen kívül, hogy Nyakó István pótmagánvádló azonos tényállás alapján már korábban is előterjesztett vádindítványt, amelyet a bíróság jogerős határozattal azért utasított el, mert a vád tárgyává tett cselekmény alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése”. [aláhúzás tőlem]

Tény, hogy előbbieik alapján a Fővárosi Törvényszék ezen megállapítása nem felel meg a való tényeknek.

II/5.

Az eljáró bíróságok az eljárás megszüntetését arra alapozták, hogy bár én nem vitatottan feljelentést tettem a Budapesti Rendőr-főkapitányság előtt 2017. május 03. napon, amit a hatóság 2017. május 08. napon átvett, nem került sor a feljelentés elutasítására, továbbá nincsen hatásköre a bíróságnak az ügyészégi eljárás felülvizsgálatára.

Nem tévedtek abban az eljáró bíróságok, hogy korábban a BRFK előtt 01000/574/2016. bü. szám alatt a népszavazás rendje elleni büntett miatt folyamatban volt eljárás megszüntetése, majd panaszom elutasítása miatt fordultam bírósághoz vádindítvánnyal, amit a Fővárosi Törvényszék 5.B.1701/2016/12. szám végzésével jogerősen már elbírált.

Abban sem tévedtek az eljáró bíróságok, hogy kényszerítés büntette miatt nem indult büntetőeljárás a vádlottakkal szemben. Azt azonban nem tüntették fel a tényállás körében, hogy korábban sem folyt a 2017. május 03. napon kelt feljelentésemben foglalt tényállás okán kényszerítés miatt büntetőeljárás a tárgybeli ügyben, továbbá tárgybeli ügy vonatkozásában kényszerítés büntette miatti vádindítványt sem bírálta el még jogerősen bíróság.

III.

Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire hivatkozom:

C) cikk

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

IV/1.

1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának megsértését azért tartom megállapíthatónak, mert a bíróság annak ellenére nem volt hajlandó az ügyemben tárgyalást kintűzni, az ügy egyedi körülményeit megvizsgálni és azt érdemben elbírálni, hogy nem vitatta, hogy sértett vagyok, a vádlindítványt időben benyújtottam, pontosan megjelöltem a vádlottakat, a történeti tényállást részletesen felállítottam, és részletesen indokoltam a vádlottak magatartásának tényállásszerűségét, továbbá a hatóság bár formailag nem, de tartalmilag elutasította feljelentésemet és panaszomat. Felhívom indokolásom körében az Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozatát. Pótmagánvádlói eljárásom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogának védelmi körébe esik a lentebb részletesen kifejtettek alapján.

2. Az Alaptörvényben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványának, a bírósághoz fordulási jogom azzal került megsértésre, mert bár a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság felismerte, hogy az ügyészség feljelentés vonatkozásában tanúsított passzív magatartása akadályozni látszik a pótmagánvádlói fellépésemet, mégis lehetetlenné tette számomra a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a bírósághoz fordulási jogom gyakorlását, továbbá annak ellenére, hogy az ügyészség bár formailag nem, de tartalmilag elutasította a feljelentésemet, mégsem engedte a bíróság hatékonyan érvényesülni a pótmagánvád intézményét, így eljárása súlyosan sérti a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét.

3. Az Alaptörvényben biztosított hivatkozott jogom sérelmének vizsgálata körében tartalmi szempontból nincsen érdemi különbség aközött, hogy a bírósághoz fordulási jogom azzal kerül-e megsértésre, hogy a bíróság nem tekint az ügy sértettjének [Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata], vagy amiatt, hogy az ügyészség vagy a nyomozó

hatóság nem hoz formálisan határozatot a feljelentés (majd a panasz) elutasításáról, a bíróság pedig ennek hiányát akként értékeli, hogy ez gátját jelenti a pótmagánvádlói fellépésemnek. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú végzés rendelkezését helybenhagyó végzésével teret engedett a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozottak olyan szűken való értelmezésének, hogy a hatóság azon passzív magatartása, hogy nem hoz a Be. 379. § (1) bekezdés szerinti határozatot, akadályát képezi a pótmagánvádló bíróság előtti fellépésének.

Tette mindezt a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság úgy, hogy támadott végzésében maga is erre az álláspontra helyezkedett: „Ugyanakkor nem alaptalan a sértett azon hivatkozása, hogy az ügyészségnek a 2017. május 3-án tett feljelentésével kapcsolatban tanúsított passzív magatartása akadályozni látszik a pótmagánvádlókénti fellépését.”

4. Mivel a bíróság a vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntette, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tette számomra. Ilyen módon pedig a bírósághoz fordulás joga, mint részjogosítvány korlátozása következtében a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra. Nem lehet olyan szűken értelmezni a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozottakat, hogy amennyiben nincs formális határozat, akkor nincsen elutasítva a feljelentés, így nem jogosult a pótmagánvádló bírósághoz fordulni.

5. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a bírósághoz fordulás joga sérült a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság előtti eljárásban. Az Alaptörvény 28. cikke megköveteli, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. „A 28. cikk szerint a jogszabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíró számára nem csak jog, hanem kifejezett kötelesség: amennyiben a bíró a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni” {28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. [24] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns tárgybeli ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, így az ezen alkotmányjogi panasszal támadott meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság nem engedte hatékonyan érvényesülni a pótmagánvád intézményét.

6. Hivatkozom a 14/2015. (V. 26.) AB határozatban foglaltakra, hogy a büntetőeljárásban részt vevő személyek – így a sértettek – indítvánnyal fordulhatnak az Alkotmánybírósághoz akkor, „ha az általuk állított sérelem olyan Alaptörvényben garantált joggal kapcsolatban merült fel, amelyet a jogalkotó a Be. meghatározott rendelkezései közvetítésével is biztosítani kívánt számukra” (Indokolás [17], [18]). Tárgybeli ügyben az ügy sértettjeként zárt el engem a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának gyakorlásától.

7. Hivatkozom a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában foglaltakra. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24], 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]}. A jogalkotó megállapíthat olyan feltételeket, amelyek esetén kizárja annak lehetőségét, hogy a fél vélt vagy valós jogi igényét bírósági úton érvényesítse. A perindítási akadályok szabályozása során azonban a jogalkotónak figyelemmel kell lennie a bírósághoz fordulás jogának érvényesítésére is mint az állam kötelezettségére. A bírósághoz fordulás jogát az Alkotmánybíróság jellemzően polgári eljárásokkal összefüggésben vizsgálta, azonban tárgybeli ügy is azt támasztja alá, hogy szükséges a büntetőeljárásokkal összefüggésben való vizsgálata is.

8. Ha az ügyészség eljárásának az az eredménye, hogy elzárja a sértettet attól, hogy az ellene elkövetett cselekményt büntetőjogi szempontból a hatóság megvizsgálja, akkor ezt végső soron a bíróságnak kell megtennie, ugyanis a sértettet nem lehet elzárni attól, hogy a bírói utat igénybe vegye.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság azzal sértette meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását lehetetlenné tette számomra arra való hivatkozással, hogy hatóság a feljelentésemet (majd a panaszomat) formálisan nem utasította el.

Az eljárás megszűnését eredményező hatósági döntést nem lehet olyan szűkítően értelmezni, hogy abban csak a formálisan meghozott határozat tartozik bele. A hatóság tétlensége, a formális határozat hiánya nem eredményezheti a sértett pótmagánvádlói fellépésének ellehetetlenítését bíróság előtt.

A törvényi kötelezettség ellenére elmulasztott hatósági határozat meghozatala nem képezhet alkotmányosan igazolható perindítási akadályt.

9. A pótmagánvád jogintézményét az Alkotmánybíróság több összefüggésben is alávetette már alkotmányossági vizsgálatnak {pl.: 3014/2013. (I. 28.) AB végzés, 3207/2016. (X. 17.) AB végzés, 14/2015. (V. 26.) AB határozat, 11/2017. (V. 26.) AB határozat}. Kapcsolódó gyakorlatában hangsúlyozza, hogy a pótmagánvád jogintézménye a vádkorrektívumok rendszeréhez tartozik. A büntetőigény érvényesítésének olyan eszköze, amely az ügyész közvádlói monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat {lásd például: 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [33]}. 2018. 35. szám 2203 Az Alkotmánybíróság szerint a törvényhozónak nem volt alkotmányos – akár a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból, akár más alapjogból levezethető – kötelezettsége a pótmagánvád intézményének bevezetésére, így „[a] törvényhozó viszonylag tág mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a pótmagánvádra milyen esetekben ad lehetőséget, és milyen esetekben zárja ki” {legutóbb megerősítette: 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [33]}. Abban a körben ugyanakkor, amelyben a jogalkotó a sértettet pótmagánvádlóként történő fellépését megengedi, mind a törvényi szabályozásnak, mind a jogintézmény alkalmazásának összhangban kell állnia az Alaptörvény rendelkezéseivel. Ezen összhang vizsgálata pedig az Alkotmánybíróság feladata. [Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata, kiemelés tőlem]

Rámutatok arra, hogy a Be. nem tartalmaz formális elutasító rendelkezés hiánya esetében pótmagánvádlói fellépést kizáró rendelkezést azzal, hogy a jogalkotó nem készülhetett fel arra a helyzetre, hogy a hatóság passzív magatartást tanúsít annak érdekében, hogy formális határozatot ne kelljen hoznia.

A Be. vonatkozó szabálya nem tartalmaz szűkítést:

Be. 787. § (1) E törvény rendelkezéseit a pótmagánvádas eljárásban az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A sértett az e törvényben meghatározottak szerint pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította,

IV/2.

1. A Budapesti Rendőr-főkapitányság előtt feljelentést tettem 2017. május 03. napon, amit a hatóság 2017. május 08. napon átvett. Abból, hogy nem indult büntetőeljárás feljelentésem alapján, azt a helyes következtetést kellett volna levonnia az eljáró Fővárosi Törvényszéknek – eljárása főleg emiatt jogsértő –, hogy a feljelentésem elutasította a hatóság.

2. A pótmagánvád jogintézménye szempontjából közömbös, mi az oka annak, hogy a hatóság nem indít büntetőeljárást. Alaptörvénysértő és törvénysértő olyan szűken értelmezni a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozottakat, hogy amennyiben nincs formális határozat, akkor nincsen elutasítva a feljelentés. Az elutasított feljelentés érdemben azt jelenti, hogy az eljárásra monopóliummal rendelkező állami szerv nem indítja meg a büntetőeljárást. Ha nem indul meg a büntetőeljárás, akkor a további törvényi feltételek teljesülése esetén jogszerűen nem lehet elutasítani a vádindítványt.

3. Tény, hogy feljelentést tettem. Tény, hogy panaszt is tettem amiatt, hogy a Legfőbb Ügyészség a KSB.1415/2016/40-I. számú iratának tartalma szerint, mivel a cselekmény nem bűncselekmény, nem indított eljárást. Ezzel a Be. 790. § (1) bekezdés b) pontjában előírtak is teljesültek.

4. Az iratokat nem az elnevezésük, hanem a tartalmuk szerint kell megítélni. Csak azért, mert a hatóság nem hozott határozatot a feljelentés elutasításáról, attól még irata (KSB.1415/2016/40-I. szám) tartalmilag a feljelentésem elutasítását jelentette. Az irat egyértelműen tartalmazza, hogy „bűncselekmény elkövetésének megállapítását megalapozó bizonyítékokat a nyomozás nem tárt fel és ilyet az utoljára előterjesztett beadvány sem tartalmaz”. A nyomozás alatt az ügyészség a BRFK előtti 01000/574/2016. bü. szám alatt a népszavazás rendje elleni büntett miatt folyamatban volt eljárást érti, amiben a 01000/574-143/2016. bü. számú határozattal a nyomozást megszüntették, mivel a cselekmény nem bűncselekmény.

Ebből fakadóan, mivel a hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy feljelentésem nem tartalmaz olyan bizonyítékokat, amelyek bűncselekmény elkövetésének gyanúját vetnék fel, tartalmilag a rBe. 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította a feljelentésemet.

5. Jelen ügyben az ügyészség érzékelte, hogy amennyiben a kényszerítés büntette elkövetésének gyanúja miatt tett feljelentésem elutasítja határozattal, akkor megnyitja számomra végső soron a bírói út igénybe vételét, mivel a sértetti státusomat a népszavazás rendje elleni bűncselekménnyel ellentétben a kényszerítés bűncselekménye vonatkozásában nem lehet majd vitatni. Ezért az ügyészség úgy döntött, hogy nem tekinti a feljelentésem feljelentésnek, hanem panasznak a megszüntetett népszavazás rendje elleni büntett miatt folyamatban volt eljárás vonatkozásában. Tette ezt annak ellenére, hogy a BRFK előtt 01000/574/2016. bü. szám alatt a népszavazás rendje elleni büntett miatt folyamatban volt eljárásban a 2017. május 03. napon kelt feljelentésem szerinti tényállás vonatkozásában a kényszerítés büntettét nem vizsgálta a hatóság, én pedig részletesen kifejtve és megindokolva kényszerítés bűncselekményének gyanúja miatt tettem feljelentést. Erre a feljelentésem utolsó előtti bekezdésében részletesen ki is tértem.

6. Fentiek alátámasztása körében hivatkozom dr. Polt Péter legfőbb ügyész pótmagánvád jogintézményére vonatkozó tanulmányának egy releváns részére (Magánvád, pótmagánvád, mentelmi jog MJ, 2010/7., 388-394. old):

A pótmagánvád jogpolitikai indokait Király Tibor a következőkben határozta meg.

"A büntetőjogi felelősségre vonás, a büntetés joga az államot illeti meg, de az erre irányuló per kezdeményezését nem kell kizárólag az állam számára fenntartani, mint erről számos történeti példa és a magánvád is tanúskodik. A fontos az, hogy a végső döntés a társadalmat, a közösséget képviselő állami bíróság kezében legyen. Az ügyész tétlensége, ha ez az ügy téves ténybeli megítélésén vagy elfogultságon alapul, az igazságszolgáltatásnak útját állja. Ennek orvoslása a pótmagánvád, amely a sértett, mint a legközvetlenebbül érintett előtt nyitja meg a bírói utat, ahogyan a vádlottat megilleti az a jog, hogy az ellene emelt vádról bíróság döntsön. Úgy illeti meg a sértettet e jognak az ellenpárja, azaz tükröképe. A jog pótmagánvádra, tehát arra, hogy az őt ért sérelemről bíróság döntsön."

Az újonnan bevezetett pótmagánvád tehát egyrészt az ügyészi vádmonopólium korrekciójának (Király), másrészt pedig a sértetti jog bővítésének (Bánáti) tekinthető. Jelentőségét növeli, hogy ellentétben a magánvád intézményével, amely összesen hat bűncselekmény tekintetében érvényesíthető, pótmagánvád szinte minden, az Általános Részben szereplő bűncselekmény esetén benyújtható. Bár ilyen vélemények is megjelennek az irodalomban, ezzel együtt mégsem tekinthető a jogorvoslat egy speciális fajtájának.

A pótmagánvád intézménye kétségkívül jelentős reformlépés volt a magyar büntetőeljárás rendszerében. Megfelelő szabályozása és alkalmazása hozzájárulhat az anyagi igazság érvényesítéséhez, a sértetti jogok kiteljesedéséhez."

7. Fentiek alapján **a Fővárosi Törvényszéknek törvényi és alkotmányos követelményből fakadó kötelezettsége lett volna** - és erre a pótmagánvád törvényi szabályozása a hatáskört is biztosította számára -, **hogy az ügyészség elfogultságon alapuló tétlenségét észlelje, és mivel ez az igazságszolgáltatásnak útját állja, tegye lehetővé az ügyészi vádmonopólium korrekcióját.**

Az ügyészség passzivitására hivatkozott is a Fővárosi Törvényszék a Végzésében, azonban ennek tényéből nem helyes, az alapjogaimat sértő következtetést vont le.

Az eljáró bíróság ezen alkotmányjogi panasszal támadott eljárásával megsértette azon törvényben és Alaptörvényben rögzített jogomat, hogy az engem ért sérelemtől a bíróság döntsön.

Az eljáró bíróság jogerős döntésével akadályt képezte az anyagi igazság érvényesítésének, a sértetti jogok kiteljesedésének.

8. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének lényeges eleme, hogy a bíróság az egyetlen olyan szerv, amely függetlenség és pártatlanság okán a jogok és kötelezettségek objektív elbírálást nyerhetnek. A Fővárosi Törvényszék a Végzéssel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogot sértő módon járt el akkor, amikor vádindítványom alapján a büntetőeljárás lefolytatása helyett az eljárás megszüntetése mellett döntött, így objektív, bíróság előtti elbírálást nem nyert az engem ért sérelem. Mivel a Fővárosi Törvényszék a Végzéssel a vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntette, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tette számomra. Ilyen módon pedig – a részjogosítvány korlátozása következtében – a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra.

9. A pótmagánvádas eljárás a büntetőeljárás törvény értelmében a sértett által az eljárás megszűnését eredményező hatósági döntés esetén kezdeményezhető. [Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata, Indokolás [27]]

Az eljárás megszűnését eredményező hatósági döntést nem lehet olyan szűkítően értelmezni, hogy abban csak a formálisan meghozott határozat tartozik bele. A hatóság tétlensége, a formális határozat hiánya nem eredményezheti a sértett pótmagánvádlói fellépésének ellehetetlenítését bíróság előtt.

Abban a körben, amelyben a jogalkotó a sértettet pótmagánvádlóként történő fellépését megengedi, a jogintézmény alkalmazásának összhangban kell állnia az Alaptörvény rendelkezéseivel. Jelen ügyben nem vitatott, hogy pótmagánvádlóként felléphettem, azonban a Fővárosi Törvényszék Végzése nincsen összhangban az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével. Ennek következtében a Végzés a tisztességes eljárás alkotmányos követelménybe ütközik.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24], 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]}.

A perindítási akadályok alkalmazása során azonban a jogalkalmazónak figyelemmel kell lennie a bírósághoz fordulás jogának érvényesítésére is mint alkotmányos követelményre. A törvényi kötelezettség ellenére elmulasztott hatósági határozat meghozatala nem képezhet alkotmányosan igazolható perindítási akadályt.

10. Az alapul fekvő kérdés megítélésekor, hogy fellelphettem-e pótmagánvádlóként a bíróság előtt a feljelentésemet formálisan elutasító hatósági határozat hiányában, az eljáró Fővárosi Törvényszék nem volt figyelemmel az ügy alapjogi aspektusára, vagyis arra, hogy a pótmagánvádlói fellépésem kizárásával engem nemcsak törvényes lehetőségeim, hanem Alaptörvényből fakadó jogom gyakorlásában is korlátoznak. Az általam vádindítvánnyal kezdeményezett büntetőeljárás megszüntetése következtében ugyanis nem gyakorolhattam a jogalkotó által biztosított és a Be. rendelkezéseivel közvetített bírósághoz fordulási jogomat.

Mivel nem ismerte fel az eljáró Fővárosi Törvényszék, hogy nem vagyok alkotmányosan igazolható módon elzárható a bírósághoz fordulás jogától, ha feljelentésemről nem hoz a hatóság formális határozatot, így ezen alkotmányjogi panasszal támadott végzése a hivatkozott alkotmányos követelményekbe ütközik.

11. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményébe ütközik az is, amennyiben a bíróság határozata rendelkező részének érdemi indokaként olyan valótlan tényekre hivatkozik, amelyek teljesen ellentétesek az általa is ismert, határozatában is hivatkozott, jogerős bírósági határozatban rögzített tényekkel úgy, hogy amennyiben a valós tényeket vette volna figyelembe döntése során, felmerülne, hogy ellentétes tartalmú döntésre jutott volna. Az ügy szempontjából jelentős tények bíróság általi pontos ismerete a tisztességes eljárás alkotóeleme.

A Fővárosi Törvényszék ezen alkotmányjogi panasszal támadott végzésében arra hivatkozott, hogy „nem hagyható figyelmen kívül, hogy Nyakó István pótmagánvádló azonos tényállás alapján már korábban is előterjesztett vádindítvánnyt, amelyet a bíróság jogerős határozattal azért utasított el, mert a vád tárgyává tett cselekmény alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése”. [aláhúzás tőlem]

Ezzel szemben a valóság egyrészt az, hogy az első pótmagánvádlói indítványomat a Fővárosi Törvényszék jogerőssé vált 5.B.1701/2016/12. számú végzésével az rBe. 231. § (2) bekezdésének c) és d) pontjában írt okból utasította el, „elsődlegesen azért, mert Nyakó István nem jogosult pótmagánvádlóként fellépni, másodlagosan pedig, mert a bíróság eljárásának alapja, a törvényes vád hiányzik”, másrészt pedig a valóság az, hogy első pótmagánvádlói indítványomban foglalt tényállás jelentősen különbözik a második – ezen eljárásban alapul fekvő – vádindítványomtól, történeti tényállási része sokkal szűkebb, ugyanis az első vádindítványomat csak azt követően tudtam kiegészíteni, hogy jogi képviselőm betekintett a bírósági előtti eljárásban az iratokba, azonban a Fővárosi Törvényszék az 5.B.1701/2016. számú eljárásban a vád törvényességét a 2016. december 6-án érkezett vádindítvány alapján bírálta el, a „vádindítvány pontosítása” című későbbi iratom tartalmát nem vette figyelembe.

Annak következtében, hogy az eljáró bíróság a történeti tényállást és a döntése alapjául fekvő tényeket ténybelileg téves és hiányos módon állapította meg, az eljárási törvény olyan rendelkezéseinek a vizsgálatát és alkalmazását mulasztotta el, amelyek számomra alapvető jogot közvetítettek, a bírósághoz fordulás jogának az érvényesülését garantálták.

A Fővárosi Törvényszék arra alapozta tárgybeli alkotmányjogi panasszal támadott döntését, hogy korábbi – ugyanazon tényállású – vádindítványomat bíróság érdemben már

megvizsgálta, és azért utasította el, mert ugyanazon tényállás mellett ugyanazon személyek vonatkozásában nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése. Ha így lett volna, akkor nem lettem volna elzárva a bírói úttól. Azonban a Fővárosi Törvényszék a korábbi 5.B.1701/2016. számú eljárásban nem folytatta le a vádindítványomban foglaltak érdemi vizsgálatát. Téves – valótlan ténybeli alapokon nyugvó - döntésével a Fővárosi Törvényszék korlátozott engem a bírósághoz fordulás jogában.

Kérem tehát a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy fentiek alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani szíveskedjen, és kérem semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

Budapest, 2019. december 01.

Dr. Czeglédy és Társai
Ügyvédi Iroda

Tisztelettel

Nyakó István indítványozó

képv.: dr. Fodor Tímea ügyvéd

Mellékletek:

(korábban már csatolásra kerültek)

1. Meghatalmazás
2. Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. sorszámú végzése
3. Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 8.B.13.025/2017/11. számú végzése
4. Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 5.B.1701/2016/12. számú végzése

